

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการตรวจสอบอาคาร

การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการตรวจสอบอาคาร มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาใน 3 ประเด็น คือ การรับรู้ขั้นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการตรวจสอบอาคาร และประเภทอาคารที่ควรตรวจสอบ วิธีการประชาสัมพันธ์เรื่องการตรวจสอบอาคารแก่สาธารณะที่มีประสิทธิภาพ และความเป็นไปได้ที่จะผนวกสาระการตรวจสอบทางผังเมืองลงในการตรวจสอบอาคาร โดยผลจากแบบสอบถามในส่วนข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิงในสัดส่วนใกล้เคียงกัน และส่วนใหญ่มีอายุประมาณ 16-25 ปี ครึ่งหนึ่งมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 52.75) และในส่วนของความคิดเห็นอื่น ๆ มีดังนี้

5.1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการรับรู้พื้นฐานการตรวจสอบอาคาร

กระบวนการในการตรวจสอบอาคารเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชน โดยเฉพาะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แต่เนื่องจากกระบวนการการตรวจสอบอาคารยังไม่เป็นที่เข้าใจมากนัก จึงต้องนำแนวคิดของการรับรู้มาช่วยในการให้ความรู้กับประชาชน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัจจุบันการตรวจสอบอาคารเป็นที่รับรู้ของกลุ่มตัวอย่างโดยทั่วไป และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการตรวจสอบอาคาร จะสามารถช่วยป้องกันการเกิดภัยพิบัติ (ร้อยละ 96.00) (ตารางที่ 5.1) และกลุ่มตัวอย่างคิดเห็นว่าการตรวจสอบอาคารมีผลดีมากกว่าผลเสีย (ร้อยละ 90.50) รวมถึงกลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ 87.75) ในคำกล่าวที่ว่า ภัยพิบัติสามารถป้องกันได้ หากมีการตรวจสอบอาคารเป็นระยะ ในขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยที่จะให้มีการตรวจสอบอาคาร ถึงร้อยละ 96.50 (ตารางที่ 5.2)

การตรวจสอบอาคารถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับประเทศไทย โดยจากผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จัก หรือเคยได้ยินเรื่องการตรวจสอบอาคาร ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากในช่วงที่ทำการศึกษา ได้เกิดเหตุการณ์ไฟไหม้สถานบริการซานติกาขึ้น จึงเป็นผลให้มีการมีออกข่าวในเรื่องนี้บ่อยครั้ง ซึ่งถือเป็นตัวกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้ ตระหนักถึงอันตรายของภัยพิบัติมากขึ้น และให้ความสำคัญกับการตรวจสอบอาคารเพิ่มขึ้น (ดำรงศักดิ์ ริมชุมภู, สัมภาษณ์, 9 มีนาคม 2552) โดยสอดคล้องกับพัชนี เสงี่ยมรักษา และคณะ (2534) ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้จะเกิดขึ้นจากแรงผลักดัน

หรือแรงจูงใจ (motive) เป็นตัวกระตุ้น ในที่นี้ เหตุการณ์ไฟไหม้สถานบริการชานติกา เป็นแรงผลักดันให้กลุ่มตัวอย่างสนใจการตรวจสอบอาคารมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม หากจะมีการตรวจสอบอาคารอย่างจริงจังกับบ้านเรือนประชาชน ควรที่จะต้องให้ข้อมูลความรู้กับประชาชนในเรื่องการตรวจสอบอาคารมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนคุ้นเคย ไม่ถือว่าเป็นเรื่องแปลกใหม่อีก ซึ่งจำเนียร ช่วงโชติ (2515) ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้เป็นการสัมผัสที่มีความหมาย (sensation) เป็นการแปลหรือตีความสิ่งที่ได้รับเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมาย หรือที่รู้จักเข้าใจ ซึ่งในการแปลหรือตีความนี้ จำเป็นจะต้องใช้ความรู้เดิม ถ้าไม่มีความรู้เดิม ก็จะไม่มีการรับรู้ใดเกิดขึ้นกับสิ่ง ๆ นั้น นั่นคือ ประชาชนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับการตรวจสอบอาคารก่อน จึงจะสามารถรับรู้ เข้าใจ และยินยอมปฏิบัติตามการตรวจสอบอาคารได้ รวมถึงภาครัฐจำเป็นต้องเข้ามาสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบอาคาร เพื่อให้ประชาชนอยากจะเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบอาคาร

ตารางที่ 5.1

จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการตรวจสอบอาคาร
จะสามารถช่วยป้องกันการเกิดภัยพิบัติได้

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
สามารถช่วยป้องกันการเกิดภัยพิบัติได้	384	4.00
ไม่สามารถช่วยป้องกันการเกิดภัยพิบัติได้	14	96.00
รวม	400	100.00

หมายเหตุ: จากการทำแบบสอบถาม เก็บข้อมูลช่วงวันที่ 31 ธันวาคม 2551-31 มกราคม 2552

ตารางที่ 5.2

จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับคำกล่าวในเรื่องการตรวจสอบอาคาร

คำกล่าวในเรื่อง การตรวจสอบอาคาร	เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
- ภัยพิบัติป้องกันได้ หากมีการ ตรวจสอบอาคารเป็นระยะ	351	87.75	44	11.00	5	1.25
- การตรวจสอบอาคารมีผลดี มากกว่าผลเสีย	362	90.50	36	9.00	2	0.50
- ต้องเสียค่าใช้จ่ายให้เจ้าหน้าที่มา ตรวจสอบอาคาร	51	12.75	93	23.25	256	64.00

หมายเหตุ: จากการทำแบบสอบถาม เก็บข้อมูลช่วงวันที่ 31 ธันวาคม 2551-31 มกราคม 2552

5.2 ความคิดเห็นต่อประเภทอาคารที่ต้องให้มีการตรวจสอบ

จากกฎกระทรวงกำหนดประเภทอาคารที่ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบ พ.ศ. 2548 บังคับใช้ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กำหนดให้มีการตรวจสอบอาคารเฉพาะบางประเภทเท่านั้น ได้แก่ อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ อาคารชุมนุมคน โรงแรม อาคารชุด อาคารโรงงาน ป้าย และสถานบริการ (สมาคมผู้ตรวจสอบและบริหารความปลอดภัยอาคาร, 2550) และหากจะมีการขยายขอบเขตการตรวจสอบให้ครบทุกอาคารจะมีความเป็นไปได้แค่ไหน จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า ประเภทอาคารที่ต้องมีการตรวจสอบมากที่สุด คือ อาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่พิเศษ รองลงมา คือ อาคารสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 90.75 และ 90.50 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.3) ในทางตรงข้าม มีเพียงกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 21.75 เท่านั้นที่คิดว่า บ้านเรือนของประชาชนควรจะมีการตรวจสอบ ซึ่งการที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นดังที่ได้กล่าว อาจเป็นเพราะอาคารสูง หรืออาคารขนาดใหญ่เป็นอาคารสาธารณะที่มีผู้คนเข้าไปใช้เป็นจำนวนมาก ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความตื่นกลัวถึงความปลอดภัยในการเข้าไปใช้งานได้มากกว่าอาคารบ้านเรือนทั่วไป (จิรวุฒิ ดาริห์นันต์, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2552)

จึงสรุปผลการศึกษาได้ว่า มีความเป็นไปได้น้อยที่จะขยายขอบเขตการตรวจสอบอาคารให้ครบทุกอาคาร เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยให้มีการตรวจสอบอาคารบ้านเรือนของตนเอง เนื่องจากกระทบความเป็นส่วนตัว และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญพบว่า การตรวจสอบอาคารทุกอาคารในกรุงเทพมหานครทำได้ยาก เนื่องจากการตรวจสอบอาคารของประเทศไทยยังมีปัญหาเมื่อนำไปปฏิบัติจริงอย่างมาก ทั้งนี้ปัญหามาจากทั้งตัวบทกฎหมาย โดยกฎหมายในปัจจุบันยังมีช่องโหว่ในการเอื้อให้เจ้าของอาคารหลีกเลี่ยงการตรวจสอบอาคาร และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาต อาจทุจริตออกใบอนุญาต โดยที่ไม่มีการตรวจสอบจริง หรือตรวจสอบแบบไม่เต็มที่ โดยมีการร่วมมือกับเอกชนบางรายในการรับเงินใต้โต๊ะ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ยังดำเนินต่อไป โดยที่ไม่มีฝ่ายใดออกมาแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง ส่งผลให้การตรวจสอบอาคารในประเทศไทยไม่มีประสิทธิภาพ (จิรวุฒิ ดาริห์นันต์, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2552)

ตารางที่ 5.3
จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ
ประเภทอาคารที่คิดว่าควรมีการตรวจสอบ

ประเภทอาคารที่คิดว่า ควรมีการตรวจสอบ	จำนวน	ร้อยละ
อาคารราชการ	246	61.50
อาคารสาธารณะ	362	90.50
อาคารสูง, อาคารขนาดใหญ่พิเศษ	363	90.75
โรงงาน	330	82.50
บ้านเรือนประชาชน	87	21.75
อื่น ๆ*	6	1.50

* ได้แก่ สวนสนุก อุทยานสัตว์ เส้าไฟฟ้า สวนสนุก สะพาน และทางด่วน

หมายเหตุ: จากการทำแบบสอบถาม เก็บข้อมูลช่วงวันที่ 31 ธันวาคม 2551-31 มกราคม 2552

5.3 ความคิดเห็นต่อการประชาสัมพันธ์เรื่องการตรวจสอบอาคาร

จากผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 64.00 เห็นว่า ควรประชาสัมพันธ์เรื่อง การตรวจสอบอาคารผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด รองลงมา คือ ประชาสัมพันธ์ บนป้ายโฆษณา ร้อยละ 23.50 (ตารางที่ 5.4) ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการที่กลุ่มตัวอย่างทราบ หรือ รู้จักการตรวจสอบอาคารมากที่สุด คือ รับรู้ผ่านวิทยุ และสื่อโทรทัศน์ และควรประชาสัมพันธ์ที่ ตลาด หรือห้างสรรพสินค้ามากที่สุด ร้อยละ 70.25 รองลงมาคือ สถานที่ราชการ ร้อยละ 68.00 และสถานีรถไฟ และรถไฟฟ้าใต้ดิน ร้อยละ 65.75 (ตารางที่ 5.5) จะเห็นได้ว่าหน่วยงานภาครัฐ มีการให้ข้อมูลข่าวสารเรื่องการตรวจสอบอาคารอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์อย่าง ครบถ้วน และครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยส่วนใหญ่ประชาชนที่จะทราบข้อมูล จะเป็นผู้ประกอบการ หรือผู้ที่เป็นเจ้าของอาคารขนาดใหญ่เท่านั้น ภาครัฐยังไม่ได้ให้ข้อมูลกับประชาชนทั่วไป ทำให้ เหมือนเป็นการเลือกปฏิบัติเพียงกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น

ซึ่งจากผลจากวิเคราะห์ ภาครัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องเร่งส่งเสริม และประชาสัมพันธ์การตรวจสอบอาคารให้ประชาชนรับรู้ผ่านทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ให้มากขึ้นกว่าปัจจุบัน และภาครัฐอาจขอความร่วมมือจากห้างสรรพสินค้าใหญ่ เพื่อประชาสัมพันธ์การตรวจสอบอาคารให้มากขึ้น เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น รวมถึงการเพิ่มรายการเพื่อให้ความรู้กับประชาชนในการตรวจสอบอาคารให้มากขึ้น (จิรวัดณ์ ดำริห์อนันต์, สัมภาษณ์, 11 มีนาคม 2552)

ส่วนอุปสรรคในการดำเนินการ คือ 1. ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบอาคาร โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า รัฐบาลควรเป็นผู้สนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายให้ 2. กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยในการตรวจสอบอาคารบ้านเรือนของตนเอง เนื่องจากกระทบความเป็นส่วนตัว 3. การผนวกสาระทางผังเมืองลงในการตรวจสอบอาคารทำได้ยาก

ตารางที่ 5.4

จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ
สื่อการประชาสัมพันธ์เรื่องการตรวจสอบอาคาร

สื่อการประชาสัมพันธ์เรื่องการตรวจสอบอาคาร	จำนวน	ร้อยละ
ป้ายโฆษณา	94	23.50
จากวิทยุ สื่อโทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์	256	64.00
อินเตอร์เน็ต	47	11.75
อื่น ๆ*	3	0.75
รวม	400	100.00

* ได้แก่ ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อการสอนที่โรงเรียน ให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อให้ความรู้ แจกเอกสารความรู้ส่งถึงบ้าน และให้สำนักงานเขตทำหนังสือแจ้งเจ้าของอาคาร

หมายเหตุ: จากการทำแบบสอบถาม เก็บข้อมูลช่วงวันที่ 31 ธันวาคม 2551-31 มกราคม 2552

ตารางที่ 5.5

จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับสถานที่
เหมาะกับการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการตรวจสอบอาคาร

สถานที่เหมาะกับการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การตรวจสอบอาคาร	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ราชการ	272	68.00
ตลาด/ ห้างสรรพสินค้า	281	70.25
บริเวณที่จอดรถโดยสารประจำทาง	259	64.75
สถานีรถไฟและรถไฟฟ้าใต้ดิน	263	65.75
สถานศึกษา	199	49.75
ร้านค้าปลีก/ สะดวกซื้อ	136	34.00
สถานีตำรวจนครบาล	49	12.25
ร้านขายยาทั่วไป	18	4.50
ศาสนสถาน	20	5.00
ปั้มน้ำมัน	91	22.75
อื่น ๆ*	5	1.25

*ได้แก่ ธนาคาร สถานบันเทิง โรงแรม และริมถนนสายหลัก

หมายเหตุ: จากการทำแบบสอบถาม เก็บข้อมูลช่วงวันที่ 31 ธันวาคม 2551-31 มกราคม 2552

5.4 ความเป็นไปได้ที่จะผนวกสาระการตรวจสอบทางผังเมืองลงในการตรวจสอบอาคาร

ประเด็นของการตรวจสอบสิ่งต่าง ๆ ภายในอาคาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
สะดวกให้ตรวจสอบเรื่องความสูงมากที่สุด (ร้อยละ 70) รองลงมา คือ ระบบไฟฟ้า และระบบ
ประปา (ร้อยละ 69 และ 68 ตามลำดับ) และกลุ่มตัวอย่างไม่สะดวกให้ตรวจสอบในประเด็นทาง
วิศวกรรมในเรื่องการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักบรรทุกบนพื้นที่อาคาร (ร้อยละ 46) การเปลี่ยนสภาพ
การใช้อาคาร (ร้อยละ 46) และการเปลี่ยนแปลงวัสดุก่อสร้างหรือวัสดุตกแต่งอาคาร (ร้อยละ 44)

ตารางที่ 5.6
อันดับของประเด็นของสิ่งที่กลุ่มตัวอย่างสะดวกให้ตรวจสอบ

อันดับ	รายละเอียดการตรวจสอบ	สะดวกให้ตรวจสอบ	
		ความถี่	ร้อยละ
1	ความสูง*	282	70
2	ระบบไฟฟ้า	275	69
3	ระบบประปา	272	68
4	ระบบการติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง	267	67
5	ระบบระบายน้ำเสีย, บำบัดน้ำเสีย	266	67
6	ระบบระบายน้ำฝน	264	66
7	การใช้ประโยชน์อาคาร*	262	66
8	ระบบป้องกันฟ้าผ่า (สายล่อฟ้า)	260	65
9	ระบบปรับอากาศ	259	65
9	ระบบจัดการมูลฝอย	259	65
10	ระบบระบายอากาศ	257	64
11	ระบบไฟฟ้าสำรองฉุกเฉิน	256	64
12	พื้นที่ใช้สอยรวม*	255	64
13	การทูลดตัวของฐานรากอาคาร	254	64
13	ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศ, เสียง	254	64
14	การขำรุดสีกหรือของอาคาร	252	63
15	ระยะถอยร่น*	251	63
16	การวิบัติของโครงสร้างอาคาร	249	62
17	อัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมต่อพื้นที่ดิน (FAR)*	237	59
18	อัตราส่วนของที่ว่างต่อพื้นที่อาคารรวม (OSR)*	236	59
19	กิจกรรมการใช้ประโยชน์ในแปลงที่ดิน*	230	58
20	การต่อเติมดัดแปลงอาคาร	208	52
21	การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักบรรทุก	184	46
21	การเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้อาคาร*	184	46
22	การเปลี่ยนแปลงวัสดุก่อสร้าง	177	44

* ประเด็นการตรวจสอบทางผังเมือง

หมายเหตุ: จากการทำแบบสอบถาม เก็บข้อมูลช่วงวันที่ 31 ธันวาคม 2551-31 มกราคม 2552

จากผลการวิเคราะห์ เมื่อดูภาพรวมแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ค่อยสะดวกที่จะให้ตรวจสอบทางด้านผังเมือง สังเกตจากประเด็นด้านผังเมืองจะอยู่ในอันดับท้าย ๆ ของตาราง เช่น ระยะเวลาขออนุญาต ส่วนพื้นที่อาคารรวมต่อพื้นที่ดิน (FAR) อัตราส่วนของที่ว่างต่อพื้นที่อาคารรวม (OSR) กิจกรรมการใช้ประโยชน์ในแปลงที่ดิน และการเปลี่ยนสภาพการใช้อาคาร ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 15, 17, 18, 19 และ 21 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.6) ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า หากจะให้มีการผนวกการตรวจสอบทางด้านผังเมือง อาจมีอุปสรรคด้านความร่วมมือของเจ้าของอาคาร รวมถึงอาจมีอุปสรรคด้านงบประมาณที่จะเข้าไปตรวจสอบอาคารด้วย และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญพบว่า ผู้เชี่ยวชาญบางส่วนยังไม่เห็นด้วยที่จะผนวกสาระทางผังเมืองลงในการตรวจสอบอาคารในปัจจุบัน เนื่องจากวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบอาคาร เน้นความปลอดภัยในการป้องกันเหตุไฟไหม้เป็นสำคัญ

ในขณะเดียวกัน พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่สะดวกให้ตรวจสอบในประเด็นทางวิศวกรรมในเรื่องการเปลี่ยนแปลงน้ำหนักบรรทุกบนพื้นที่อาคาร การเปลี่ยนสภาพการใช้อาคาร และการเปลี่ยนแปลงวัสดุก่อสร้างหรือวัสดุตกแต่งอาคาร อาจเนื่องมาจากอาคารบ้านเรือนส่วนใหญ่ หรือเกือบทั้งหมดมีการต่อเติม ดัดแปลงโดยที่ไม่ได้รับอนุญาต กลุ่มตัวอย่างจึงมีความกลัว และวิตกกังวลว่าจะมีความผิด สาเหตุนี้ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การตรวจสอบอาคาร หรือการควบคุมทางด้านผังเมืองในประเทศไทยทำได้ยาก และไม่ประสบผลสำเร็จ

5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

การศึกษาในครั้งนี้ เน้นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนโดยผ่านกลุ่มตัวอย่างในการตรวจสอบอาคาร โดยยังไม่ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการอาคาร เช่น เจ้าของโรงแรม เจ้าของโรงพยาบาล และอาคารสูงต่าง ๆ ว่า มีความคิดเห็นเช่นใดกับการตรวจสอบอาคาร เนื่องจากเวลาในการศึกษาที่จำกัด และอุปสรรคในการหาข้อมูล เนื่องจากเรื่องการตรวจสอบอาคารยังถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับคนไทย ดังนั้น จึงยังไม่มีผู้ศึกษาวิจัยอย่างเด่นชัด ข้อมูลถึงมีอยู่จำกัด และยังมีอุปสรรคในการขอข้อมูลจากภาครัฐ ดังนั้น ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต จึงควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการอาคารที่เข้าข่ายต้องมีการตรวจสอบ จึงจะทำให้การวิจัยในเรื่องการตรวจสอบอาคารครอบคลุมเนื้อหาได้มากขึ้น